

“La Torras era la que pagava més de tota la província”

“A la meva època pensí que la gent es barallava per entrar a treballar a la fàbrica”

“La gran majoria de gent de Sarrià treballava a la Torras”

Salvador Tixis va entrar a la fàbrica quan tenia 18 anys Foto: MANEL LLADÓ.

Salvador Tixis va entrar a treballar a Torraspapel quan tenia només 18 anys, el 1953. El seu ofici era el de mecànic, treballava a Girona i, segons explica, poder entrar a la fàbrica va ser una sort perquè “tothom volia anar-hi”.

Quan va entrar a la fàbrica? Era el 1953, jo tenia 18 anys. Vaig començar des de baix fins a arribar a encarregat. Com era la vida a la fàbrica? Era una panacea! Què diu ara! Es treballava molt i a un ritme molt diferent del d'ara, eren altres temps. Però pensí que en aquella època la gent es barallava, per dir-ho d'alguna manera, per entrar a treballar a la fàbrica. Era una de les empreses que pagava més! Quant cobrava, vostè? Jo treballava de mecànic a Girona i em van dir per anar-hi a treballar. Pensí que el 1953 jo cobrava a la

Torras 153,20 pessetes a la setmana i, a més, es pagaven deu jornals cada mes. La Torras era una de les empreses que pagava millor de tota la província! Primer hi havies d'entrar a través d'una empresa i si els agradaves és quan hi entraves en ferm. Ja es feia una selecció. I quina característica d'aquesta empresa destacaria? Penso que tenia una direcció extraordinària. Jo sóc fill de Sarrià

i de petit recordo veure els amos passar a peu de la fàbrica 1 a la 2. El senyor Francesc i el senyor Joan eren extraordinaris. Eren més que tractables. Cada any feien un dinar per a la gent! Una gran família? Gran, molt gran. De més de 1.200 persones, entre les seccions de recuperació, de pastes de fer paper, entre altres. Com a fill de Sarrià, com veu l'impacte de la fàbrica al poble? Pensí que en aquella època la majoria de gent de Sarrià treballava a la Torras. No era com ara. Ens coneixíem tots. És veritat que feia molta pudor, en deien “la fàbrica de la pudor”, però la gent no es queixava. Hi havia molt moviment. Recordo els transports Bernardes, de Girona, que tenia 12 camions només dedicats a la Torras. La fàbrica va construir una piscina, pistes esportives, etc. Jo vaig plegar cap al 1993. I ara em fa molta tristesa el seu tancament.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 05-10-2014 Pàgina 47

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/782908-la-torras-era-la-que-pagava-mes-de-tota-la-provincia.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss